

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40
E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

**Виконавчий комітет
Світловодської міської ради
Кіровоградської області**
вул. Героїв України, 14, м. Світловодськ,
Кіровоградська область, 27501

*Стосовно пропозицій щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Світловодської міської ради Кіровоградської області «Про затвердження «Правил розміщення зовнішньої реклами на території м. Світловодська» (далі – проект рішення) та документи, що надані до них листом виконавчого комітету Світловодської міської ради Кіровоградської області від 15.11.2019 № 01-08/106/2.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку комісії Світловодської міської ради з питань законності та реалізації державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності та аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Щодо проекту рішення

Проектом рішення пропонується затвердити правила розміщення зовнішньої реклами на території м. Світловодська, згідно з додатком.

Відповідно до абзацу другого розділу I Правил розміщення зовнішньої реклами на території м. Світловодська (далі – проект Правил) ці Правила регулюють правові відносини між органами місцевого самоврядування та фізичними і юридичними особами (незалежно від форми власності та підпорядкованості), спеціально уповноваженими територіальними органами у сфері захисту прав споживачів та спеціалізованими підприємствами, що виникають у процесі розміщення зовнішньої реклами у місті Світловодську, та визначають порядок надання дозволів на розміщення зовнішньої реклами, укладення договорів на тимчасове користування місцями для розміщення

спеціальних конструкцій, встановлення спеціальних конструкцій на місцях, наданих в тимчасове користування, та контролю за дотриманням цих Правил, а також інші відносини з приводу зовнішньої реклами.

Водночас зміст та наповнення проекту Правил не відповідають вимогам законодавства України з огляду на таке.

1. Засади рекламної діяльності в Україні, регулювання відносин, які виникають у процесі виробництва, розповсюдження та споживання реклами, встановлені Законом України «Про рекламу» (далі – Закон про рекламу).

Частиною першою статті 16 Закону про рекламу передбачено, що розміщення зовнішньої реклами у населених пунктах проводиться на підставі дозволів, що надаються виконавчими органами сільських, селищних, міських рад в порядку, встановленому цими органами на підставі типових правил, що затверджуються Кабінетом Міністрів України.

Типові правила розміщення зовнішньої реклами затверджені постановою Кабінету Міністрів України від 29.12.2003 № 2067 (далі – Правила № 2067).

Правові та організаційні засади функціонування дозвільної системи у сфері господарської діяльності, а також порядок діяльності дозвільних органів, уповноважених видавати документи дозвільного характеру, та адміністраторів визначені Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про дозвільну систему).

Згідно із частиною другою статті 11 Закону про дозвільну систему закони та інші нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

Разом з цим, преамбулою проекту рішення та абзацом першим розділу I проекту Правил встановлено, що вони розроблені, серед іншого, на підставі Закону Української Радянської Соціалістичної Республіки «Про мови в Українській РСР» (далі - Закону УРСР «Про мови в Українській РСР»), Закону України «Про засади державної мовної політики», постанови Кабінету Міністрів України від 26.05.2004 № 693 «Про затвердження порядку накладення штрафів за порушення законодавства про рекламу» (далі – постанова № 693).

Закон УРСР «Про мови в Українській РСР» втратив чинність згідно із Законом України від 03.07.2012 № 5029-VI.

Закон України «Про засади державної мовної політики» втратив чинність, як такий, що не відповідає Конституції України (Рішення Конституційного Суду від 28.02.2018 № 2-р/2018).

Постановою № 693 встановлюється Порядок накладення штрафів за порушення законодавства про рекламу (далі – Порядок накладання штрафів), пунктом 1 якого визначено, що цей Порядок регулює питання накладення уповноваженими особами Держспоживінспекції та її територіальних органів в Автономній Республіці Крим, областях, місті Києві та місті Севастополі штрафів на рекламодавців, виробників і розповсюджувачів реклами за порушення законодавства про рекламу (крім штрафів, накладення яких належить виключно до компетенції Антимонопольного комітету і регулюється законодавством з питань авторського права та суміжних прав).

Порядок накладання штрафів не встановлює норм та правил у сфері розміщення зовнішньої реклами на територіях населених пунктів, а також не містить рекомендацій органам місцевого самоврядування щодо встановлення правил у зазначеній сфері.

Отже, пропонуємо виключити вищезазначені нормативно-правові акти з тексту проекту рішення та проекту Правил.

2. Проект Правил містить розділи, якими регулюються:

- повноваження Ради по дизайну міського середовища та рекламі, яка є громадським органом і діє на громадських засадах відповідно до «Положення про раду по дизайну міського середовища та рекламі», затвердженого рішенням сесії Світловодської міської ради (розділ IV);

- порядок встановлення пріоритету на розміщення зовнішньої реклами (розділ V);

- порядок внесення змін до дозволів на розміщення реклами (розділ VII);

- порядок скасування дозволу на розміщення зовнішньої реклами (розділ VIII);

- визначення, порядок надання дозволу, умови розміщення соціальної реклами, комплексів соціальної та комерційної реклами (розділ IX);

- акредитація виробників реклами та розповсюджувачів зовнішньої реклами (розділ XII).

Разом з цим Законом про рекламу, Правилами № 2067 та іншими нормативно-правовими актами України не передбачено повноважень органів місцевого самоврядування врегульовувати вищезазначені питання.

Враховуючи зазначене пропонуємо розділи V, VII, VIII, IX, XII проекту Правил та норми, що регулюють діяльність і повноваження Ради по дизайну міського середовища та рекламі, визначені у розділі IV проекту Правил, виключити, як такі, що не відповідають вимогам законодавства.

3. Відповідно до пункту 32 Правил № 2067 плата за тимчасове користування місцем розташування рекламних засобів, що перебуває у комунальній власності, встановлюється в порядку, визначеному органами місцевого самоврядування, а місцем, що перебуває у державній або приватній власності, - на договірних засадах з його власником або уповноваженим ним органом (особою).

Отже, пропонуємо порядок встановлення плати за тимчасове користування місцем розміщення рекламних засобів, що перебуває в комунальній власності, який визначений розділом X «Плата за тимчасове користування місцем розташування рекламних засобів», визначити окремим рішенням органу місцевого самоврядування.

Одночасно звертаємо увагу, що згідно з вимогами пункту 32 Правил № 2067 площа місця розташування рекламного засобу визначається як сума площі горизонтальної проекції рекламного засобу на це місце та прилеглої ділянки завширшки 0,5 метра за периметром горизонтальної проекції цього засобу. Для неназемного та недахового рекламного засобу площа місця

дорівнює площі вертикальної проекції цього засобу на уявну паралельну їй площину.

4. Розділ II «Термінологія» проекту Правил містить перелік термінів, які вживаються у значеннях, встановлених проектом Правил.

Пропонуємо зазначений розділ проекту Правил привести у відповідність до вимог пункту 2 Правил № 2067.

5. Розділом III проекту Правил пропонується встановити порядок розміщення зовнішньої реклами.

5.1. Пунктом 3.1 цього розділу визначено, що зовнішня реклама розміщується на підставі дозволів, оформлених робочим органом та виданих замовнику через Єдиний дозвільний офіс згідно з рішенням виконкому міської ради (без втручання у форму та зміст реклами) відповідно до цих Правил.

Законом України від 12.02.2015 № 191-VII «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення умов ведення бізнесу (дерегуляція)» внесені зміни до Закону про дозвільну систему, якими виключено визначення «дозвільний центр» (дозвільний офіс), «державний адміністратор».

Відповідно до частини чотирнадцятої статті 4¹ Закону про дозвільну систему прийняття від суб'єкта господарювання або уповноваженої ним особи заяви про одержання (переоформлення, анулювання) документа дозвільного характеру здійснюється адміністратором у центрі надання адміністративних послуг.

Отже, пропонуємо у пункті 3.1 розділу III проекту Правил слова «Єдиний дозвільний офіс» замінити на слова «центр надання адміністративних послуг».

5.2. У пункті 3.3 розділу III проекту Правил зазначено, що реклама розповсюджується на території міста відповідно до законодавства України про мови.

Пропонуємо виключити зазначений пункт як такий, що не відповідає вимогам Закону про рекламу та Правилам № 2067.

5.3. У пунктах 3.4 та 3.7 розділу III проекту Правил наводяться визначення, що не відносяться до зовнішньої реклами.

Отже, пропонуємо виключити пункти 3.4 та 3.7 з розділу III проекту Правил.

5.4. Також пропонуємо виключити абзац другий пункту 3.5, яким встановлюється визначення «Вказівник» та абзац шостий пункту 3.6 розділу III проекту Правил в частині вимог до вивісок.

5.5. Пунктом 3.8 розділу III проекту Правил передбачається видача виконавчим комітетом Світловодської міської ради «Довідки про реєстрацію вивіски», яка погоджується з управлінням містобудування та робочим органом.

У розумінні Закону України від 06.09.2012 № 5203-VI «Про адміністративні послуги» (далі – Закон № 5203) видача довідки про реєстрацію вивіски є адміністративною послугою.

Відповідно до статті 1 Закону № 5203 адміністративна послуга – результат здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної або юридичної особи, спрямований

на набуття, зміну чи припинення прав та/або обов'язків такої особи відповідно до закону; суб'єкт надання адміністративної послуги – орган виконавчої влади, інший державний орган, орган влади Автономної Республіки Крим, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи, державний реєстратор, суб'єкт державної реєстрації, уповноважені відповідно до закону надавати адміністративні послуги.

Частиною п'ятою статті 9 Закону № 5203 визначено, що перелік та вимоги до документів, необхідних для отримання адміністративної послуги, визначаються законом.

Разом з цим, законами України не передбачено повноважень виконавчих комітетів сільських, селищних, міських рад щодо видачі та реєстрації довідки про реєстрацію вивіски. Отже, пункт 3.8 потребує виключення з проекту Правил як такий, що не відповідає вимогам законодавства України.

6. Пункт 4.5 розділу IV проекту Правил, яким встановлюються повноваження робочого органу, потребує приведення у відповідність до вимог пункту 6 Правил № 2067 з урахуванням вимог Закону про дозвільну систему.

7. Пункт 6.1 розділу VI проекту Правил потребує редакційних правок шляхом виключення з нього слів «для їх реєстрації та внесення у Реєстр документів дозвільного характеру» з огляду на таке.

Пунктом 46 частини першої статті 9 Закону України від 26.11.2015 № 835-VIII «Про внесення змін до Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців» та деяких інших законодавчих актів України щодо децентралізації повноважень з державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань» передбачено, що відомості про видачу документів дозвільного характеру вносяться до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань. Цим Законом також внесені зміни до Закону про дозвільно систему, відповідно до яких скасовано внесення відомостей про видачу документів дозвільного характеру до Реєстру документів дозвільного характеру, та передбачено їх внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань.

Отже, пункти 6.2 – 6.7, 6.9, 6.10, 6.12 та 6.14 розділу VI проекту Правил потребують приведення у відповідність до вимог Закону про дозвільну систему та Правил № 2067, а саме в частині: визначення переліку документів для отримання дозволу на розміщення зовнішньої реклами та органів, з якими погоджується видача дозволу та порядку такого погодження; строків видачі документа дозвільного характеру; виключення положень щодо переліку підстав для відмови у видачі дозволу на розміщення зовнішньої реклами, які відповідно до Закону про дозвільну систему регулюються виключно законом; положень щодо укладання договору та додаткової угоди щодо тимчасового користування місцем розміщення зовнішньої реклами.

8. Розділ XI проекту Правил, яким встановлюються вимоги до зовнішньої реклами та її розташування, обов'язки розповсюджувачів зовнішньої реклами потребують приведення у відповідність до вимог пунктів 34-44 Правил № 2067.

9. Розділ XIII «Відповідальність та контроль за додержанням Правил розміщення реклами в м. Світловодську» проекту Правил потребує приведення у відповідність до вимог пунктів 45-47 Правил № 2067, з урахуванням вимог Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності».

Враховуючи викладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізу регуляторного впливу до проекту рішення

Наданий аналіз регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ) не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

Так, у розділі I АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, зокрема: визначити причини її виникнення; оцінити важливість зазначеної проблеми, навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб; визначити основні групи, на які вона справляє вплив; обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Разом з цим, в АРВ розробник обмежився лише мінімальним текстовим описом проблеми, не навів жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували її наявність, визначали масштаб та важливість.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, а саме, принципу доцільності, оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

У розділі III АРВ розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми, з яких обрати не менше двох альтернатив, стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з них.

Натомість, при визначенні альтернативних способів досягнення цілей розробник в АРВ обмежився лише текстовим описом вигод і витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них. При цьому під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання розробник не навів показники кількості суб'єктів господарювання, що підпадають під дію цього регуляторного акта, витрат суб'єктів господарювання у кількісній формі, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджувало б економічну доцільність обраного способу.

Зазначене не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Отже через неналежне опрацювання попередніх розділів АРВ у розділі IV розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу, що не узгоджується з принципом ефективності, оскільки розробником не доведено досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Витрати на одного суб'єкта великого та середнього підприємництва, зазначені в АРВ, розраховані виключно на ксерокопіювання документів, у разі прийняття участі у конкурсному відборі на надання фінансової підтримки, що не стосується предмету даного регулювання.

У Тесті малого підприємництва до проекту рішення для суб'єктів малого та мікро підприємництва розраховані виключно адміністративні витрати на процедури отримання первинної інформації про вимоги регулювання та процедури організації виконання вимог регулювання.

Натомість жодних «прямих» витрат суб'єктів малого підприємництва, що виникають на виконання вимог регулювання, в АРВ не розраховано.

Розділ VIII АРВ заповнено з порушенням вимог пункту 10 Методики, оскільки у ньому не наведені обов'язкові показники результативності регуляторного акта та їх прогнозні значення.

Підсумовуючи вищенаведене Державна регуляторна служба України пропонує привести проект рішення Світловодської міської ради Кіровоградської області «Про затвердження «Правил розміщення зовнішньої реклами на території м. Світловодська» у відповідність до вимог чинного законодавства України, згідно з наданими пропозиціями, а аналіз регуляторного впливу – до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Т. в. о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Олег МІРОШНІЧЕНКО

